

Paralel Xəbərdarlıqlar - Üçüncü Nömrə

Peyğəmbərlik Xəbərlərinin Gücləndirilməsi: Vəhyin Mələklərinin Ardıcıl Sınaq Prosesi

Jeff Pippenger
2023-08-08

Son məqaləni Vəhy on dördün hər üç mələyinin əlində bir xəbərin olduğunu müəyyənləşdirərək yekunlaşdırdıq. İkinci və üçüncü mələk, xəbərləri ilə enərkən özləri ilə bir “perqament” daşıyanlar kimi təqdim olunur. Hər bir mələk bir xəbəri təmsil edir və hər bir xəbərin gəlişi bir təsir doğurur. Birinci mələk 1798-ci ildə gəldi. Həmin xəbər möhürdən açıldı və yaxınlaşmaqda olan məhkəmə ilə bağlı bilik artımı baş verdi. Bilikdəki həmin artım iki ibadət edən sinfi meydana gətirdi. İkinci mələk gəldikdə protestantların süqutu barədə xəbər möhürdən açıldı, bilik artımı baş verdi və iki sinif meydana gəldi. Gecəyarısı Harayı xəbəri 22 oktyabr 1844-cü ildə gəldikdə, Exeter düşərgə toplantısında möhürdən açıldı, bilik artımı baş verdi və iki bəkirə sinfi meydana gəldi. Üçüncü mələk 22 oktyabr 1844-cü ildə gəldikdə isə, üçüncü mələyin xəbəri və onun təmsil etdiyi hər şey möhürdən açıldı, bilik artımı baş verdi və iki sinif meydana gəldi.

Mələklərdə müşahidə oluna bilən digər bir xüsusiyyət mələyin xəbərlərinin qüvvətləndirilməsi ilə bağlıdır. Əvvəlki məqalənin göstərdiyi kimi, ikinci mələyin xəbəri Gecəyarısı Harayının xəbəri ilə qüvvətləndirildi, lakin Gecəyarısı Harayı tək bir mələklə təmsil olunmur, o, bir çox mələklərlə təmsil olunur. İkinci mələyə və Gecəyarısı Harayına uyğun gələn tarix göstərir ki, ikinci mələyin xəbəri Gecəyarısı Harayı onunla birləşdiyi zaman qüvvətləndirildi. Eyni kitabda bizə deyilir:

“Mən mələklərin göydə ora-bura tələsdiklərini gördüm. Onlar yer üzünə enir, sonra yenidən göyə qalxır, mühüm bir hadisənin yerinə yetirilməsi üçün hazırlıq görürdülər. Sonra mən yer üzünə enmək üçün vəzifələndirilmiş başqa bir qüdrətli mələk gördüm; o, səsinə üçüncü mələklə birləşdirməli, onun xəbərinə qüvvə və təsir verməli idi. Mələyə böyük qüdrət və izzət verildi və o enərkən yer üzünü onun izzəti ilə nurlandı. Bu mələyin önündə gedən və ardınca gələn nur, onun qüvvətli səslə uca səslə belə hayqırdığı zaman hər yerə nüfuz edirdi: Böyük Babil yıxıldı, yıxıldı və cinlərin məskəni, hər murdar ruhun sığınacağı və hər murdar və nifrətləyici quşun qəfəsi oldu. İkinci mələk tərəfindən verilmiş Babilin süqutu xəbəri, 1844-cü ildən bəri kilsələrə daxil olmaqda olan pozğunluqların əlavə edilməsi ilə yenidən verilir. Bu mələyin işi öz vaxtında gəlir və üçüncü mələyin xəbərinin son böyük işinə, o uca fəryada çevrildikcə, qoşulur. Və Allahın xalqı hər yerdə tezliklə qarşılaşacaqları sınaq saatında dayanmağa hazırlanır. Mən onların üzərində dayanan böyük bir nur gördüm və onlar bu xəbərlə birləşərək üçüncü mələyin xəbərini böyük qüdrətlə və qorxmadan bəyan etdilər.”

“Mələklər göydən gələn qüdrətli mələyə kömək etmək üçün göndərildilər və mən hər yerdən gəlirmiş kimi səslənən səslər eşitdim: Xalqım, onun günahlarına şərik olmayasınız və onun bəlalarından pay almayasınız deyə, ondan çıxın; çünki onun günahları göyə qədər çatmışdır və Allah onun təqsirlərini xatırlamışdır. Bu xəbərdarlıq üçüncü xəbərə bir əlavə kimi görünürdü və 1844-cü ildə gecəyarısı nidasının ikinci mələyin xəbərinə qoşulduğu kimi, onunla birləşirdi. Allahın izzəti səbirli, gözləyən müqəddəslərin üzərinə enmişdi və onlar qorxmadan son

təntənəli xəbərdarlığı verdilər, Babilin süqutunu bəyan edərək və Allahın xalqını ondan çıxmağa çağıraraq; ta ki, onun dəhşətli aqibətindən xilas olsunlar.” Spiritual Gifts, cild 1, 193, 194.

Gecəyarısı Fəryadı ikinci mələyə qoşuldu və Vəhy on səkkizinci fəslin mələyi üçüncü mələyə qoşulur; o, üçüncü mələyə qoşulduqda, Adventizmin başlanğıcında Gecəyarısı Fəryadının və ikinci mələyin birləşməsinin təkrarını edir. İki şahidin — ikinci və üçüncü mələyin — əsasında hər mələyin ismarıcının onu qüvvətləndirən ikinci dərəcəli bir ismarıcı vardır. Bu iki şahid öyrədir ki, birinci mələyin ismarıcı tarixdə gəldiyi zaman, bundan sonra elə bir məqam gəlməli idi ki, həmin ismarıcı ikinci dərəcəli bir ismarıq vasitəsilə qüvvətləndirilsin. Bu, əlbəttə, birinci mələk üçün də doğru idi. Az əvvəl təqdim etdiyimiz uzun parçanın birinci abzasında Sister White, “Mənə bildirildi ki, onun missiyası yer üzünü öz izzəti ilə işıqlandırmaq və insanı Allahın gəlməkdə olan qəzəbi barədə xəbərdar etmək idi” dedikdə, Yəhyanın Vəhy on səkkizinci fəslin mələyinə aid etdiyi eyni xüsusiyyətləri birinci mələyə aid edir. Aydındır ki, həmin parçada o, birinci mələyə istinad edir.

Birinci mələyin xəbəri 1798-ci ildə gəldi və daha sonra, Osmanlı hökmranlığı sona çatdıqda, 11 avqust 1840-cı ildə qüvvətləndirildi. Həmin vaxt Vəhy kitabının onuncu fəslindəki qüdrətli mələk göydən endi və bir ayağını quruya, bir ayağını isə dənizə qoydu. O, birinci mələyin qüvvətləndirilməsini təmsil edir və birinci mələyin işini Vəhy kitabının on səkkizinci fəslindəki mələyin işi ilə eyni iş kimi müəyyən edən də budur. Hər ikisi öz izzətləri ilə yeri nurlandırmalı idi, lakin Vəhy kitabının on səkkizinci fəslindəki mələk üçüncü mələyə qoşulur; necə ki, Gecəyarısı Nidəsi ikinci mələyə qoşuldu və necə ki, Vəhy kitabının onuncu fəslində enən mələk birinci mələyə qoşuldu.

Buna görə də, birinci mələk gəldikdə, möhürü açılmış bir xəbər meydana çıxdı və bu xəbər iki sinif ibadət edənlər doğurdu. Birinci mələyin xəbəri Vəhy onuncu fəslin mələyi tərəfindən qüvvətləndirildikdə, onun əlində Yəhyaya yeməyi əmr etdiyi kiçik bir kitab var idi; bu isə onun bir xəbər gətirdiyini, onu möhürdən açdığını və bunun iki sinif ibadət edənlər doğurduğunu göstərir. İkinci mələk, Gecəyarısı Fəryadı və üçüncü mələk gəldikdə, sınağa çəkən və iki sinif ibadət edənlər doğuran möhürü açılmış bir xəbər var idi.

Müraciət etdiyimiz parça Məsihin tarixi ilə Millerçilərin tarixini müqayisə etməklə vurğulayır ki, Millerçi tarixində baş vermiş ardıcıl sınaq prosesi qədim İsrailin sonu olan Məsihin günlərində də baş vermişdir. Əgər ardıcıl sınaq prosesi ruhani İsrailin başlanğıcında və qədim İsrailin sonunda baş vermişdirsə, onda qədim İsrailin başlanğıcında olduğu kimi, ruhani İsrailin sonunda da ardıcıl sınaq prosesi olacaqdır.

Millerçi tarixində bu, 1798-ci ildən 22 oktyabr 1844-cü ilədək iki sinif ibadət edənləri sınaqdan keçirən və formalaşdıran beş möhürün açılmasını təmsil edərdi. Bu parça aydın şəkildə öyrədir ki, əgər bir sınaqdan keçməsəniz, növbəti sınaqdan da keçməyəcəksiniz, çünki hətta cəhd belə etməyəcəksiniz. Həmçinin aydındır ki, Məsihin zamanında sınaq prosesi xilas planına dair əvvəlki seçilmiş əhd xalqının tam qaranlıq içində olması ilə yekunlaşır. Daniel və Yəhya arxalarındakı səsi dinləyənləri, açılan hər bir yeni həqiqətin fərdi şəkildə araşdırılmasını tələb edən mütərəqqi bir

sınaq prosesindən keçənləri təmsil edirlər.

Daniel və Vəhy kitabları bir kitabdır, Daniel və Yəhya isə həmin bir kitabın iki şahididir. Şahidlərdən biri kitabın başlanğıcı, digəri isə kitabın sonudur. Hər iki şahid ölüm və dirilməni rəmzi şəkildə yaşadı; biri Midiya-Fars padşahlığı tərəfindən təqib olundu (Amerika Birləşmiş Ştatlarını təmsil edərək), digəri isə Roma tərəfindən təqib olundu (papalığı təmsil edərək). Yəhya şənbəni saxlayan olduğu üçün təqib edilir; bu da ibadət qaydalarını dəyişdirməkdən imtina etdiyi üçün təqib olunan Daniel ilə uyğunluq təşkil edir. Onlar birlikdə dünyanın sonunda yeddinci gün şənbəsinin yerinə bazar gününə ibadəti qəbul etməkdən imtina etdikləri üçün təqib olunanları təmsil edirlər.

Daniel və Yəhya ilə təmsil olunan xalq möhürlənmiş olanlar və ya olacaq olanlar olmuşdur; çünki Daniel padşahın “fərman”ına itaət etmədiyinə görə şirlər mağarasına atıldığı zaman, məqsəd dəyişdirilməsin deyərək padşah daşı möhürlədi. Daniel əbədiyyət üçün möhürlənmişdi, çünki Midyalıların və Farsların qanunlarına görə padşahın fərmanı da, onun möhürünün qüvvəsi də dəyişdirilə bilməzdi. Padşahın möhürü bir daşın üzərinə vuruldu və qapı bağlandı. Bazar günü qanunu zamanı qapı bağlanır və necə ki, 22 oktyabr 1844-cü ildə qapı bağlanmışdısa, heç bir insan o qapını açma bilməz. Bu, peyğəmbərlikdə göstərilən peyğəmbərlik hadisələrini nəzərə almanın əhəmiyyətini, eləcə də peyğəmbər hekayə daxilində təsvir edildiyi zaman onu əhatə edən şəraitin tətbiq edilməsinin əhəmiyyətini göstərən sadə bir nümunə idi.

Bununla belə, bu həm də başlanğıcı (Daniel kitabını) sonla (Vəhy kitabını) eyni peyğəmbərliyin iki şahidi kimi birlikdə nəzərdən keçirməyin qüdrətinə dair bir nümunədir; çünki Müqəddəs Kitaba əsasən bir həqiqəti təsbit etmək üçün iki şahid tələb olunur. Həm qabaqcadan deyilmiş hadisələr, həm də peyğəmbərlərin peyğəmbərliklə əlaqədar fəaliyyətlərinin təsviri ilhamlanmışdır.

Bütün Müqəddəs Yazı Tanrının ilhamı ilə verilmişdir və təlim, məzəmmət, islah və salehlikdə tərbiyə üçün faydalıdır; ta ki, Tanrı adamı kamil olub hər bir xeyirli əməl üçün tamamilə təchiz edilsin. 2 Timoteyə 3:16, 17.

Əgər Müqəddəs Kitabın qabaqcadan bildirilmiş hadisələri dünyanın sonunu təsvir edərsə, onda peyğəmbərin və onun ətrafının, o, bu qabaqcadan xəbərdarlığı qəbul edib ona şahidlik etdiyi zaman, təsviri də dünyanın sonunun bir təsviridir. Buna görə də, bir peyğəmbərin ətrafı və fəaliyyəti peyğəmbərliklə təsvir edildikdə, peyğəmbər dünyanın sonunda Allahın xalqının bir təsviridir. Bu anlayışı əsas tutaraq, Malakinin İlyas haqqında qabaqcadan xəbərdarlığı xəttini Vəhy on dörd və on səkkizin xətləri ilə bir araya gətirdikdə, onların hamısı son xəbərdarlıq xəbərinin tarixini təsdiq edir, lakin onların şahidliyi ikitərəflidir.

Mesaj Allahın xalqına xarici olan əvvəlcədən bildirilmiş hadisələrdən ibarətdir və ikinci dərəcəli şəhadət isə peyğəmbərin mesajı qəbul edərkən və onu elan edərkən keçirdiyi təcrübədən ibarətdir. Eyni tarixin zahirini və daxilini təmsil edən iki peyğəmbərlik xətti barədə peyğəmbərlik anlayışı Adventizmin pionerləri tərəfindən tanınmış və ictimai qeydə alınmışdır. Mənim fikrimcə, pionerlərin bu tətbiqinə dair klassik nümunə, onların Vəhy kitabındakı yeddi kilsə ilə Vəhy kitabındakı yeddi möhürü kilsənin daxili və xarici tarixini müəyyən edən paralel tarixlər kimi təqdim etmələridir. Möhürlər xarici tarixi, kilsələr isə daxili tarixi təmsil edir.

Malakinin İlyas xəbəri, Vəhy kitabının on dördüncü və on səkkizinci fəsilləri eyni son xəbərdarlıq xəbərini müəyyən edir; bu xəbər Vəhy kitabının birinci fəslində həmçinin “İsa Məsihin Vəhyi” adlandırılır. Birinci fəsildə Ata Allah bu xəbəri Məsihə verdi, O da onu Cəbrayıl verdi, Cəbrayıl isə onu Yəhyaya verdi və Yəhya da onu kilsələrə göndərdi. İlyasın xəbəri, eləcə də Vəhy kitabının birinci, on dördüncü və on səkkizinci fəsillərində təmsil olunan xəbərlər məhz eyni xəbərlərdir.

Və peyğəmbərlərin ruhları peyğəmbərlərə tabedir. Çünki Allah qarışıqlığın deyil, sülhün müəllifidir; müqəddəslərin bütün kilsələrində olduğu kimi. 1 Korinfilərə 14:32, 33.

Bu, həmişə eyni ismarıcdır, çünki “peyğəmbərlər peyğəmbərlərə tabedirlər.” Ayələrdə “tabe” kimi tərcümə olunan sözün mənası belədir: “tabe etmək; qayıdış mənasında itaət etmək: – itaət altında olmaq (itaətli), altına qoymaq, ram etmək, (olmaq, etmək) tabe (olmaq, etmək), tabeçilik altında (olmaq, qoyulmaq), özünü təslim etmək.” Bütün peyğəmbərlər bir-biri ilə həmfikirdirlər və bir-birlərinə tabedirlər; əks təqdirdə, onların verdiyi ismarıq qarışıqlıq doğurardı.

Son xəbərdarlıq xəbərinin bütün peyğəmbərlik təsvirləri eyni xəbəri təmsil edir. Rəbbin niyyəti budur ki, on bakirə məsəlinində “müdrək” sayılanlar, həmçinin Daniel kitabı möhürdən açıldıqda “bilik artımını” “anlayan” və “müdrəklər” adlandırılanlar, həmin “müdrəklər” bu xüsusi xəbəri o möhürdən açıldığı zaman tanısınlar. Bu tanıma, Müqəddəs Kitabın öz daxilində xüsusi şəkildə müəyyən edilən bibliya tədqiqatı metodologiyasını tətbiq etməklə həyata keçirilir. Həmin metodologiya Yeşaya iyirmi səkkizə uyğun olaraq, bibliya mövzusunə toxunan müxtəlif peyğəmbərlik xətlərini düzgün peyğəmbərlik hadisələrini müəyyən etmək üçün bir-birinə paralel şəkildə bir araya gətirmə prosesi vasitəsilə yerinə yetirilir.

Bu məqaləni burada yekunlaşdırarkən səbrinizi rica edirəm və bu düşüncələri növbəti məqalədə davam etdirəcəyik.